

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

hvor lovforslaget nævner enlige, er i § 150. Ændringsforslag nr. 27 indeholder, som udvalgets ordfører nævnedes det, visse lemper, men det må erkendes, at rækkevidden heraf ikke er så stor, fordi bestemmelsen kun vedrører dem, der allerede har en større lejlighed, og dem, der er i stand til at købe sig et hus. Hvorvidt de mange enlige kan få deres boligproblem løst, afhænger af de kommunale myndigheder, og jeg henleder i den forbindelse opmærksomheden på den enstemmige udtalelse i betænkningen, der henstiller til boliganvisningsudvalgene i så vidt omfang, som bolig-situationen tillader det, at give enlige, der ikke er helt unge, mulighed for at få egen lejlighed; de har jo nu efterhånden i en lang, lang årrække ikke haft mulighed herfor.

Endvidere vil jeg fremhæve ændringsforslag nr. 11, der muliggør, at den, der ved arbejde i hjemmet har medvirket til husstandens opretholdelse, kan overtage en afdøds lejlighed.

Ved ændringsforslag nr. 23 er fastholdt kontrol med klublejligheder o. lign. Vi har haft en række henvendelser bl. a. fra Danmarks Lejerforbund og fra forskellige unge om opretholdelse af lejekontrol med enkeltværelser. Jeg er tilfreds med, at de, der kun lejer et enkelt værelse ud, ikke skal ind under lejekontrol, og venter, at dette vil forøge udbuddet af enkeltværelser, så lejen kan komme ned for logerende, og det er det, der tiltrænges. Den kontrol, vi har, har jo ikke vist sig effektiv.

Endelig skal omtales ændringsforslagene nr. 10 og 21 vedrørende hensættelse til indvendig og udvendig vedligeholdelse. Da man ved beregningen af, hvilke procenter der skulle sættes på vedligeholdelseskonti, var gået over til at fastsætte procenterne af gældende leje, viste det sig, at man i nogle tilfælde kom til urimelige resultater. Derfor er der indført et loft over disse forhøjelser, så de også bliver begrænset i forhold til 1939-lejen.

Til sidst den udvidede ret til bytning af lejligheder, som var foreslået for at fremme øget bevægelighed på boligmarkedet, men som nu er foreslået ophævet. Der har fra oppositionen og fra grundejerside været rejst megen modstand mod den foreslåede bestemmelse. Da den desuden utvivlsomt vil kunne give anledning til dusører, selv om det er forbudt ifølge loven, og til underhåndsaftaler med viceværter og andre, er jeg tilhænger af, at den foreslåede bestemmelse udgår.

Hvad ændringsforslagene til forslag til lov om boligbyggeri angår, vil jeg først opholde mig ved ændringsforslag nr. 1 til § 3. Som fremhævet ved første behandling var vi inden for det radikale venstre betænkelige ved, at den foreslåede bemyndigelse til finansministeren var en permanent bestemmelse, selv om tilpasningsvanskeligheder ved ændring af byggeriets finansieringsform kunne gøre en sådan bemyndigelse ønskelig i begyndelsen. Nu er denne bemyndigelse ved ændringsforslaget gjort tidsbegrænset, ligesom der er sket den meget vigtige tilføjelse, at køb og salg af obligationer skal ske efter samråd med nationalbanken. Når hertil kommer den klargørelse af hensigten med paragraffen, som er fremkommet ved diskussionen med nationalbanken og ved finansministerens argumentation her i tinget over for det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen under finanslovdebatten, tror jeg, at alle må erkende, at kritikken af bemyndigelsen har været overeksponeret. Det tilsigtes ikke at skabe en kunstig lav rente, og det beløb, som finansministeren vil anmode finansudvalget om, er ikke af de dimensioner, at noget sådant vil kunne ske. Der sigtes kun mod at afbøde virkninger af pludselige og kortvarige udsving i obligationskurserne, som i begyndelsen særligt vil kunne ramme de nye finansieringsinstitutters obligationer.

Samtidig vil jeg udtrykke min tilfredshed med den positive stilling, nationalbanken — i sin ellers så kritiske skrivelse — indtager over for støtte til finansieringsinstitutternes obli-